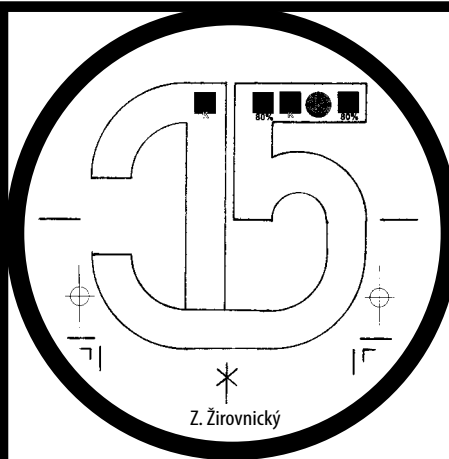

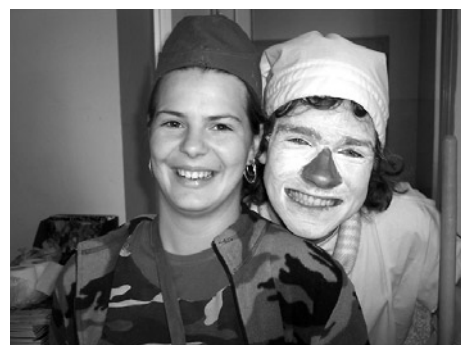
Tak už konečně začalo jaro (pomalu ale přeci)! A s ním se nám už pomalu (ale jistě) blíží konec školního roku... Ale ještě konec není, naopak - hodně nás toho ještě čeká. Maturanti se připravují na svou zkoušku z dospělosti, studenti ze třetích ročníků zase na závěrečnou zkoušku. Skoro jako by se chtělo říct: Staří známí odcházejí a noví přicházejí. Ano, čeká nás již zmíněná maturita a zkoušky, ale i přijímačky. S nástupem jara (i když možná, že ještě za sněhu) u nás došlo ke dvěma událostem a podle mě jsou docela podstatné.

1) Škola změnila název. Zdobí ji honosnější název, který o něčem vypovídá. Už jsme zase něco víc- Střední odborná škola mediální grafiky a polygrafie, Rumburk.

2) Tiskaři mají nový stroj (a měli by být rádi, je to plus hlavně pro ně).

My, co jsme na DM, už zase můžeme hrát tu naši plácanou (jak si mnozí všimli) a nebo si jít zběsile zakopat do míče. Abych tu maturitu a zkoušky nezamluvila, chtěla bych všem, kteří končí, společně s celou redakční radou popřát hodně štěstí při zkouškách (jakýchkoliv). A nejen při nich, ale i u přijímaček na další školu, či v novém zaměstnání a nebo jen v osobním životě. Takže přejeme štěstí (ale i zdraví), je ho opravdu zapotřebí!

-DALin-

Naposledy zazvonilo třídě 2. G 18. května 2006, následujícího dne je čekala praktická část maturitní zkoušky z odborných předmětů a po týdenním studijním volnu půjdou všichni k ústní maturitě.

Dámy a pánové, kolegové, studenti bývalí i současní !

Rok 2006 je rokem 25. výročí založení Středního odborného učiliště polygrafického v Rumburku. Od té doby došlo k velkým změnám, nejen v názvu školy, ale především v obsahu a pojetí výuky a také ve vybavení školy. Chtěl bych vás, všechny, co měli co dočinění s tímto „ústavem“, pozvat na oslavu tohoto výročí, která se bude konat dne 1. července od 10.00 hodin v areálu školy na Jiřkovské ulici v Rumburku (naproti hotelu Zelený strom). Toto se-

tkání můžete využít k prohlídce školy a hlavně k setkání s bývalými spolužáky a pracovníky školy. Abychom byli schopni zajistit nějaké občerstvení (guláš, klobásy, pivo, limo ap.) chtěl bych vás požádat o registraci na našich webových stránkách. Těším se na setkání a chtěl bych vás ještě požádat o rozšíření této pozvánky mezi absolventy. Díky a 1. července 2006 od 10.00 hodin nashledanou!

Svatopluk Kubeš

HEŠEVA

V každém čísle časopisu BEZEVŠEHO se pravidelně dozvídáte o dění na DM I, poslední číslo končilo prosincem, časem Vánoc, a po nich začal rok 2006 a s ním tyto akce a aktivity:

DM I - od ledna do dubna

- **KALANETIKA** (Náročná cvičení na formování postavy, cvičila se na našem DM poctivě a pilně až do března.),

- **VOLEJBAL** (V dubnu vystřídal kalanetiku - musíme přiznat, že jsme se nemohli dočkat, až oschne písek na hřišti před školou, pak jsme se hned vrhli do hry a jsme čím dál lepší...),

- **STEZKA ODVAHY** (Tradiční akce, která se koná pravidelně každý rok v prostorách školy, a holky se při ní nádherně bojí...),

- **ARTETERAPIE** (Uskutečnila se zatím dvakrát, jde o novou psychaktivitu, ve které není důležité mít výtvarný talent, ale o to, výtvarnými prostředky vyjádřit cosi ze svého „já“ a komunikovat tím s ostatními. Zatím jsme se zabývali těmito tématy: „Kde se v životě nacházím...“, „Nejhorší a nejkrásnější vzpomínka z mého dětství...“),

- **TWISTER** (Zábavná pohybově doteková hra, o kterou nás obohatila Lucka Šterclová),

- **PSYCHOHRY** (Kruh vlastností, Hodnocení vlastností, Inzeráty, Odhad osobnosti...),

- **VÝCHOVNĚ VZDĚLÁVACÍ AKTIVITY** pro 1.S, 3.S – Bc. Lenka Obergruberová (Kouření marihuany – 3.S, Zdravé stravování – 1.S, Pohlavní příslušnost a zaměření, sexuální poruchy a odchylky – 3.S, Kamarádství a přátelství – 1.S, Prevence nelegálních drog – 3.S, Umění žít ve volném čase – 1.S,

- **PREVENCE RAKOVINY PRSU**

(přednáška – Bc. Jitka Čapíková),

- **RELAXACE**

- **JÓGA** (návlek jógového dýchání),

- **KUFR** (zábavná hra).

Bc. Lenka Obergruberová, vychovatelka DMI

INFO školní metodický prevence

Preventivní aktivity konané na naší škole v lednu až dubnu 2006:

- **Téma „AIDS“**

3.A, 3.B, 3.S (Bc. L. Obergruberová)

- **Téma „KOUŘENÍ“**

1.A, 1.S (Bc. L. Obergruberová)

- **Téma „RIZIKA JEVŮ, NA NICHŽ SE ČLOVĚK MŮŽE STÁT ZÁVISLÝM“**

2.A, 2.S (Bc. L. Obergruberová)

- **PREVENCE KRIMINALITY**

2.A, 2.S (Mgr. D. Žáková)

Bc. Lenka Obergruberová, školní met. prevence

Celostátní kolo matematické olympiády

Dne 31. 3. 2006 se konalo celostátní kolo matematické olympiády, kterého se zúčastnili studenti: R. Žižková ze 3.S, T. Slezák ze 3.B, J. Šída ze 3.B, O. Hořeňovský z 1.G, M. Placák ze 2.S a R. Korenec z 1.S. Věřte, nevěřte, J. Šída se umístil jako 10. Gratulujeme!

-RR-

Sportovně turistický kurz - Máchovo jezero 2006

Termín: 12. -16. června 2006

Místo konání: Rekreační středisko Arnika, Staré Splavy
www.machovojezero-arnika.cz

Náplň kurzu: pěší turistika a cykloturistika

Cena 1000.-Kč, zaplatit do konce května 2006 (ubytování + strava)

Vybavení na kurz: Pěší i cyklisté - pohodlná obuv, přezůvky, větrovka, čepice proti slunci, sluneční brýle, opalovací krém, láhev na tekutinu, menší batoh na túry, oblečení na pět dnů, hygienické potřeby, náplast s polštářky, plavky.

Cyklisté navíc- kolo v dobrém technickém stavu (hlavně brzdy a přehazovací mechanismy), cyklistická přilba!

NOHEJBALOVÝ TURNAJ OPEN POLYGRAPH 2006

V sobotu dne 20. května 2006 zorganizovala SOŠ mgp Rumburk IV. ročník nohejbalové turnaje za účasti 9 družstev. Naši školu reprezentovaly tři týmy: SENEGAL (L. Kočí, J. Malypetr, M. Štěpánek), ZIPICH (S. Kubeš, L. Rada, M. Rein) a POLYGRAFA I (R. Svoboda, M. Macek, T. Reichert, V. Bedrich). Ve vyrovnaném turnaji si vítězství a tím i putovní pohár odnesla Polygrafka I. -iša-

Rozhovor s Ivo Šabatou, zástupcem ředitele pro OV

Jak trávíte volný čas?

Nemám vyhraněného koníčka, který by mi zabral veškerý volný čas, takže od každého trochu. Rád si poslechnu dobrou hudbu, podívám na hezký film, dnes již spíše pasivně sleduji sport, hodně času zaberou úpravy domu a práce na zahradě. Největší díl volného času se snažím věnovat rodině.

Nosíte si práci domů?

Nosím. I když výrazně méně než manželka, která neustále něco opravuje. U mě se jedná víceméně o organizační záležitosti, které si zpracovávám v klidu domova.

Jste se svojí funkcí spokojen?

Funkce zástupce ředitele pro odborný výcvik mi vyhovuje především proto, že mohu pracovat v oboru, který je mi blízký a zároveň se podílet na výchově nové generace polygrafů.

Škola má nový tiskový stroj, v čem je lepší a co byste o něm řekl?

Stručně řečeno jedná se o stroj úplně jiné generace, než předešlá Polyna, která byla instalována v roce 1997. Archivový ofsetový stroj Performa 66 ve formátu A2 od KBA-Grafitecu je ve dvoubarvovém provedení.

Jeho přednosti spatřuji v univerzálnosti, technickém vybavení, uživatelském komfortu ve formě dotykového otočného monitoru. Ojedinelost stroje spočívá v napojení na pult dálkového ovládání - GrafiControl, kde může obsluha nastavovat soutisk, barevné profily, vlhčení, boční známku či rychlost otáčení dukturu. Nastavené parametry mohou být uloženy do paměti a vyvolány později při opakovaném zpracování zakázky. Vybarvení je měřeno automatickým denzitometrem.

Osvědčila se soutěž na OV?

Již dnes mohu konstatovat, že soutěž odborných dovedností jednoznačně splnila svůj účel. K pozitivním stránkám patří nejen soutěžní a motivační princip, ale také přehled o jednotlivých činnostech na dílnách s rozličným zaměřením a je zároveň skvělou přípravou k závěrečným zkouškám. Napomáhá řešit i zpětnou vazbu při absencích žáka. Na druhé straně znamená náročnější organizaci OV a řadu dílčích schůzek hodnotitelských komisí při posuzování téměř sedmi stovek prací, ale toto vše vyvažují klady soutěže.

Rozhovor s Mgr. Ivou Šabatovou

To bude asi trochu hloupá otázka, ale co vás přitahuje k vyučování českého jazyka?

Nikdy bych si nebyla myslela, že budu tento předmět vyučovat a že mě budou hodiny českého jazyka a literatury tolik bavit. Vždycky jsem si myslela, že se budu ubírat směrem k hudbě a ta bude naplňovat můj život. Leč všechno je jinak. Náhoda mě vedla ke studiu českého jazyka a literatury na pedagogické fakultě. Vybrala jsem si hudební výchovu a jediná aprobace byla s češtinou. Po fakultě jsem učila na základní škole jak češtinu, tak samozřejmě mnoho hodin hudební výchovy, které mi přinášely radost, tato práce mě velmi bavila a také jsme s kolegyní a kamarádkou založily pěvecký sbor, který dodnes existuje. Po nějaké době jsem dostala nabídku učit češtinu na učilišti. I když zde předmět hudební výchova chybí, přijala jsem, protože jsem chtěla vždycky učit na střední škole, zatím jsem nezalitovala, protože učit češtinu a literaturu mě skutečně baví. Proč? Sama vlastně nevím, ale mám radost z každé knihy, kterou přečtete, z každé slohové práce, která má hlavu, patu a srdce. Jen ten pravopis!!! Děsí mě, že i ve studijních ročnících má každý druhý potíže.

Kdybyste se měla znovu rozhodnout, co byste si vybrala za povolání, byla byste opět učitelka?

Ano, tato práce mě baví. Vy, studenti mě dennodenně obohacujete a učíte. Ano, i já se učím od vás a moc!

Kresba: Denis Dementěv, 2.A

Kresba: Denis Dementěv, 2.A

Za rozhovory děkuje -DALIN-

Někdy se stává, že má učitel své oblíbence. Platí to i u vás?

To bych nebyla člověk, je jasné, že přeci každému z nás někdo sedí více, někdo méně. Ale snažím se nedělat mezi vámi rozdíly a věřím v každého z vás. V každém je půl toho dobrého a půl špatného, někdo to špatné ukrývá, jiný to neumí, nebo nechce... Když mě někdo zklame, brzy na to zapomenu, protože každý člověk dělá chyby, ze kterých se časem poučí, každý se potýká sám se sebou po celý život. Já jsem tu proto, abych vás nejen vzdělávala, ale také vychovávala, což je podle mne neméně důležité. Nemožu mluvit o oblíbencích, spíš v opačném případě o těch, kterým musím více šlapat na paty. Chyby odpouštím, netoleruji lajdáctví, zlý úmysl a lež!

Kdo nezná cizí jazyky, neví nic o svém vlastním, myslíte si, že je to pravda?

Ano. To je určitě pravda. A navíc, kolik jazyků umíš, tolikrát jsi člověkem.

Jak trávíte svůj volný čas?

Ve volném čase se věnuji především svým dětem, ty jsou na prvním místě, dále mnoha koníčkům. Velkou láskou je dětský pěvecký sbor, kytara, hudba, knihy, zahrada, nikdy bych nevěřila, s jakým požitkem budu okopávat, rýt, plít a plahočit se a přitom se tak dobře cítit. Pak mě fascinuje esoterika, vše alternativní. Zajímám se o aromaterapii, baňkování, holistické masáže, reiki, reflexní terapii... Mám mnoho plánů, ale potřebovala bych, aby den měl osmačtyřicet hodin.

Strukturální fondy EU - nové možnosti v SOŠmgp Rumburk

Střední odborná škola mediální grafiky a polygrafie v Rumburku (dříve Střední odborné učiliště polygrafické), která připravuje žáky v oborech tiskař na polygrafických strojích, re-produkční grafik pro média a knihař pro celou horní polovinu Čech se před rokem dostala do tíživé situace. Tiskový stroj – Polly 724, který byl pořízen na leasing, pomalu dosluhoval a vyvstala otázka co dál? Zřizovatel – Ústecký kraj nebyl schopen investovat ve prospěch

Ministerstvo pro místní rozvoj 8%, strukturální fondy EU 80%. Realizaci projektu se podařilo škole srovnat krok s podnikatelskou sférou ve vybavenosti při výuce tiskařů a objevuje se možnost rekvalifikovat, případně zaučit tiskaře pro obsluhu obdobného zařízení. Chtěl bych ocenit profesionální a korektní přístup dodavatele KBA – Grafitec, zejména pánů ing. Jana Korence a ing. Zdeňka Šimona, kteří za dodávkou stroje stáli. V současné době je

v jednání možnost zřízení referenční tiskárny ve Střední odborné škole mediální grafiky a polygrafie v Rumburku a projednávají se další oboustranné výhodné možnosti spolupráce.

Tím, že škola realizovala tento projekt a získala nový, moderní tiskový stroj, má v současné době vybavení, které odpovídá lepšímu průměru mezi tiskárnami v ČR. Je to jeden z dalších kroků, které jsou v souladu s koncepcí rozvoje školy do roku 2008 na jejímž zpracování se rovněž významně podílel Svaz polygrafických podnikatelů ČR. V současné době je stroj ve zkušebním provozu, obsluha je

zaškolená a nezbývá než si přát, abychom na něm udělali co nejvíce kvalitních obrátů a vychovali na něm co nejvíce vzdělaných a kvalifikovaných tiskařů.

Svatopluk Kubeš

V průběhu měsíce dubna 2006 byl ve Střední odborné škole mediální grafiky a polygrafie v Rumburku (dříve SOU polygrafické Rumburk) nainstalován nový tiskový stroj KBA Performa 66-2. Výjimečnost této dodávky spočívá ve vysokém opčním vybavení stroje, které k těmto dvoubarvovým strojům standardně není dodáváno ani nabízeno.

Ojedinelá instalace

Stroj je totiž vybaven systémem GrafiControl, který zajišťuje centralizované dálkové řízení a kontrolu tiskového procesu založeného na použití moderních elektronicky řízených servomotorů a měřících přístrojů, nahrazujících ručně ovládané prvky a kontrolu kvality. Mezi hlavní funkce uvedeného systému dálkového ovládání patří jak řízení vybarvení pomocí mechanismů zón barevnice, tak ovládání celkového vybarvení pomocí kroku duktoru, řízení soutisku (axiálního i radiálního) včetně cockingu (úhlopříčné natáčení obrazu), řízení vlhčení, nastavování tiskových tlaků, ukládání nastavených parametrů do paměti a jejich opětovné vyvolání.

Systém GrafiControl škola integrovala pomocí trvalého připojení sdílené síťové složky do otevřeného zjednodušeného workflow. PPF soubory včetně náhledů jednotlivých barevných separací jsou na škole generovány současně s tvorbou dat (včetně kompenzační křivky nárůstu TVI) pro osvit kom-

pletních archivních montáží technologií CTF pomocí moderního softwarového RIPu Harlequin Torrent verze 7.0. Použité řešení umožňuje na základě CIP3 dat generovaných ve fázi pre-pressu systému GrafiControl přednastavit profily barevníků a hodnoty nastavení duktorů tiskového stroje. Kontrola kvality tisku je zajišťována vestavěným denzitometrem Techkon s funkcí autodenzitometru, která dokáže v každé zóně udržet rozdíl v hodnotách setin mezi referenční denzitou a denzitou naměřenou. Pro spektrální měření a vyhodnocování dalších parametrů kvality tisku definovaných normou ISO 12647-2 používá škola spektrofotometr značky GretagMacbeth.

V rámci uplatňování celosvětového trendu snižování negativních vlivů na životní prostředí výuka a výchova mladé generace v oblasti ekologie a ochrany životního prostředí patří mezi základní priority školy. V této souvislosti byl na stroji zaveden bezalkoholový systém vlhčení Prisco. Zde je nutno poděkovat společnosti ReproMat, která reagovala velmi rychle, na místě odebrala vzorky používané vody, provedla její rozbor a vypracovala způsob aplikace této progresivní technologie bezalkoholového vlhčení. Poděkování patří také společnosti Ospan, a. s., která poskytla jednu paletu velmi kvalitního křídového papíru Hello na tiskové zkoušky a k výukovým účelům školy. Hlavní dík však patří společnosti KBA Grafitec, s. r. o., která dodala tiskový stroj ve velmi krátké dodací lhůtě se všemi specifickými požadavky. Je potěšující, že někteří dodavatelé polygrafických technologií a materiálů v naší zemi již pochopili, že zanedbatelná investice ve formě bezplatné instalace technologie, či daru materiálu do školského zařízení, jim může v budoucnu přinést několikamilionové zisky od budoucích odběratelů, kteří jejich materiály a technologie znají a mají je odzkoušené.

Závěrem lze říci, že účelem instalace nového tiskového stroje na Střední odborné škole mediální grafiky a polygrafie v Rumburku nebyla snaha zvýšení kapacity komerčního tisku. Ta i před instalací nového stroje převyšovala jak všechny operace spojené s přípravou výroby, včetně tvorby cen a dispečerského řízení zakázek, tak kompletní předtiskovou přípravu (v oblasti nepedagogických činností v rámci odborného výcviku zaměstnává škola pouze řezače papíru). Nezyklá konfigurace tiskového stroje je orientována především na výchovu a výuku mladých tiskařů s použitím nejmodernějších technologií při zachování výuky a řešení všech problémů a úskalí náročného tisku na dvoubarvových ofsetových strojích.

Petr Ryšán

školy částku okolo 6 mil Kč za adekvátní náhradu. Objevila se ale možnost – vypracovat projekt a získat větší část finančních prostředků ze strukturálních fondů Evropské unie. Zájem školy byl jasný – vypracovat kvalitní projekt, který bude přijat a následně i realizován. Na vypracování projektu se nepodílela jen škola, velmi účinná pomoc přišla i od Svazu polygrafických podnikatelů, a to konkrétně od prezidenta svazu ing. Jana Sochůrka a pana Milana Horáka, majitele tiskárny Tisk Horák. Po určitém období vznikl projekt s názvem: Posílení odborných vzdělávacích kapacit v oboru tiskař – PolyKROV – Kvalita – Rekvalifikace a Odborné Vzdělávání. Ústředním motivem projektu je zdokonalit výuku v oboru tiskař na moderním tiskovém stroji s dálkovým ovládáním a digitálním řízením tisku. Další důležitá součást projektu je otázka rekvalifikací a zaškolení tiskařů na tomto typu stroje. Celý proces, který začal uvažováním o vhodném projektu (září 2004), byl završen v měsíci dubnu 2006 dodávkou dvoubarvového tiskového stroje Performa 66 se systémem Grafi-control od firmy KBA – Grafitec, spol. s r.o., která zvítězila v soutěži na veřejnou zakázku. Celý tento projekt doprovázely problémy. Škola v průběhu času dvakrát změnila název (vlivem nového školského zákona), zpočátku nebylo vyjasněno jak a kdo se bude podílet na financování tzv. „tvrdých projektů“ (investice), měnil se i způsob administrace projektu a všechny tyto okolnosti, spolu s tím, že si škola musela vzít úvěr, který bude splacen až po vyhodnocení projektu, přinesly mnoho zbytečných problémů. Není asi na místě označovat viníky, ale složitá administrativa, nevyjasněné kompetence a nepřipravenost úředníků, to jsou důvody, proč Česká republika čerpá jen malou část evropských peněz. Projekt ve finančním vyjádření ve výši 6,5 milionu Kč je financován následujícím způsobem: Ústecký kraj - zřizovatel školy 12%,

Slavnostní uvedení tiskového stroje KBA Performa 66-2 do provozu - 25. květen 2005

Účastníci prezentace:

Ing. Jan Sochůrek, prezident, Svaz polygrafických podnikatelů ČR

Ing. Zdeněk Šimon, manažer prodeje, KBA-Grafitec s.r.o.

Ing. Jiří Buchta, marketingový manažer, KBA-Grafitec s.r.o.

Jan Dyml, obchodní zástupce, Ospap a.s.

Mgr. Ivan Doležal, editor, Svět tisku

Jiří Richter, ředitel, Press Forum

Gabriela Doušová, šéfredaktorka, Rumburské noviny

PaedDr. Jiří Cikán, ředitel, Polygrafická škola Praha

Mgr. Jaroslava Morkusová, Školská rada SOŠ mgp Rumburk

Ing. Alexandra Galbavá, učitelka OP, SOŠ mgp Rumburk

Ing. Lucie Bílková, učitelka OP, SOŠ mgp Rumburk

Erich Meissner, učitel OP, SOŠ mgp Rumburk

Manažeri projektu PolyKROV:

PaedDr. Svatopluk Kubeš, organizace a řízení projektu

Ing. Romana Perglová, ekonomika a financování projektu

Petr Ryšán, technologie a technické vedení projektu

Ivo Šabata, technologie a technické vedení projektu

Jiří Malýpetr, implementace IT

Střední odborná škola
mediální grafiky a polygrafie, Rumburk
příspěvková organizace

Co je to štěstí?

Mám-li psát o štěstí, musím předeslat, že slovem „štěstí“ nazve každý něco jiného.

Pro zajímavost jsem se ptala lidí z mého okolí. Například pro mou mamku je štěstí, když venku svítí slunce, má kamarádka je šťastná, ví-li, že ji netlačí čas. Pro přítele mamky je štěstí, že se vůbec narodil. A já jsem šťastná, když mohu být s lidmi, které miluji a rozumím si s nimi.

Štěstí je velmi pomíjivé. Štěstí je blýskavé, radujeme se ve chvíli, kdy září. Pak si ale člověk, ta směšná a zkažená forma života, uvědomí, že slunce zapadá a jako štěstí nezáří a nikoho neoslňuje, přestane pro něj být důležité a přestane ho bavit, protože lidská povaha chce pořád něco víc.

Štěstí je, když se dokážete radovat z úplných maličkostí, štěstí je, když jste s lidmi naladěnými na stejnou vlnu a oni vás těší, aniž by o tom věděli. Mohla bych tyto příklady uvádět do nekonečna, jenže může to být štěstí osobní, domácí, štěstí skupiny lidí, obyvatel města, že je minuly záplavy, státu, že se mu válka vyhýbá nebo světa, že se neříší do záhuby za až tak rychle.

Štěstí by bylo, kdyby Zemi nepostihovaly katastrofy, války, vraždy, krádeže, znásilnění, křivosti, nenávist atd. Jenomže to bychom si štěstí potom těžko uvědomovali, nebýt takovýchto přímo odporných věcí.

Už je to prostě zařízené tak, že člověku nezbyvá nic jiného, než hledat jeho vlastní štěstí jen a jen v sobě. Protože problémy, které nás tíží si utváříme sami, ve své hlavě. A sami je také musíme uvnitř mozkovny odbourávat. Přeci jen člověk je tvor „řádoby“ zodpovědný, a tak musí stále něco řešit a něčím se zabývat, nejlépe ovšem takovými zbytečnostmi jako, zda-li má dost aut, DVD, PC, vilu, bazén, psa, dvě děti, krásnou manželku, kterou mu každý závidí a bla bla bla, ble ble ble... Zda-li „přebije“ svým „dokonalým“ dojmem ty ostatní.

Jenže je tu jeden problém - v tomhle štěstí ne-skrývá své zásady, které rozdává jen těm, kteří si ji zaslouží. Takovýto pan „Dokonalý“ šťastný není. Šťastný je pouze ten, kdo je spokojený a smířený je se svou DUŠÍ!

R. Žížková, 3.S

Zimní příběh

Co je vlastně zima? Básník by řekl, že je to čas, kdy matka příroda oblékne sněhový plášť a překryje s ním Zemi. Skladatel by složil symfonii o ledových píšťálách a o zpěvu meluzíny. Malému chlapci se při vzpomínce na zimu vybaví veselé radovánky na sněhu a stavění sněhuláka. Já tomu všemu sladkému povídání dávám konec. Zima je prostě jen odporný, vlezle studený měsíc, kdy se dá jen sedět doma a hledět z okna. Kdyby ten výhled z okna alespoň nějak vypadal. Kdybych viděla například zasněžená pole, kde se v dálce na kraji lesa krčí u krmítka malé srnečky. Ale to ani náhodou. Nám před domem stojí ošklivá bývalá továrna na hračky, která ovšem vyhořela. A já právě sedím u tohoto okna a vzpomínám na léto. Když mě tupé civění do prázdná omrzí, rozhodnu se jít ven. Hodím na sebe kabát, ze

skříně čapku a rukavice a vyrazím pryč. Když vystrčím nos ze dveří, praští mě do obličeje obrovský mráz. Vděčně se zachumlám do kabátku a plazím se poněkud zděšená z teploty venku dál.

Jelikož je Štědrý den, vesnické uličky jsou prázdné jako by se naše dědina změnila ve zmrzlé město bez náznaku života. Když procházím kolem továrny na hračky, nedá mi to, přelezu plot a jdu se mrknout dovnitř. Jako malé holky jsme všechno prolézaly a nacházely barevné knoflíky a sponky z rozbitých panenek. Při vzpomínce se mírně pousměji. Vylezu po rozviklaném žebříku a vymlácenými dveřmi vejdu dovnitř.

Najednou spatřím v rohu místnosti schouleného chlapa, který pláče a modlí se k Bohu. Přistoupím nerozhodně k němu. Jeho to vyleká a poplašeně se na mě podívá. Okamžitě sundám kabát, rukavice a čapku. Teple ho obleču a když mu oblíkám rukavice, chytne mě za ruku, vřelě se podívá a řekne: „Vy jste paní Bohová?“

K. Mertová, 1.A

ŠTĚSTÍ

Pokud si položím otázku, co je štěstí, je na ni hodně těžké odpovědět. Štěstí může být splněné přání nebo pouze řeč, která nám vyhovuje. Každý člověk má totiž jiné přání, jiné sny a jiný žebříček hodnot. Ten se liší jak u dětí, tak u dospělých, u nás, našich rodičů, u našich prarodičů. Babička a dědečkovi ve většině případů stačí ke štěstí zdraví a vnoučata s dětmi na blízku.

Bitva ve třídě

Tento příběh se odehrával v osmé třídě, koncem školního roku. Byl krásný, slunečný, létem provoněný den a jak už to v tomto období bývá, známky už mají své majitele a morálka začíná značně poklesávat. Celkem pravidelně se v naší třídě odehrávají houbové bitvy. Ne jinak tomu bylo i šestnáctého šestý. Toto datum uvádím zcela záměrně, jelikož v sobě skrývá ono ďábelské číslo. Není se tedy čemu divit, že tento den nás zákonitě muselo něco neblahého postihnout.

Pravidla houbovky jsou celkem jednoduchá. Ve třídě se nachází několik největších rivalů a ti začínají souboj! Houba se pohybuje z jedné poloviny třídy na druhou a je průběžně navlhčována. Pokud si nenajde svou oběť, zanechá nápadný otisk na protilehlé straně zdi, který je nutné po boji zamaskovat. Postupně je do této hry zataženo více a více spolužáků, jelikož se střely pohybují nad jejich hlavami a občas si nešťastně mířená střela vybere neplánovaný cíl. Takto došla řada i na mě. Jak už jsem psala, toto rozptýlení nebylo ničím zvláštním, takže jsem mu nevěnovala větší pozornost. Seděla jsem si v pohodě ve své lavici a věnovala se svačině. Z ničeho nic přiletěla houba s takovou razancí, že pochoutka mi byla vyrazena z ruky a skončila v nedalekém odpadkovém koši. To však nebyla jediná škoda na mé osobě, újmu doznalo i mé světle modré tričko, jehož přední strana byla totálně promočená. S hlasitým pokřikem: „To vám nedaruji!“ jsem se vrhla do boje. Střelám jsem dávala maximální razanci a i protivníci se postupně začali měnit na mokré krysy. Bohužel nikdo nezaznamenal konec přestávky, a tak boj neměl konce. Na mušce jsem nyní měla Honzu, ten jediný odolával mé pomstě. Jelikož v hodině fyziky dávám pozor, nebylo pro mě nic složitějšího odvodit si vztah mezi pohybujícím se předmětem a rychlostí vržené houby. Jaká však smůla, že Honza nedokončil svůj rovnoměrný pohyb a houba pokračovala směrem ke dveřím, jež se začaly pozvolna otevírat. „A sakra,“ tak to byla má poslední slova! Do třídy se totiž chystal vejít pan ředitel, jenž chtěl uklidnit nezvykle hlučnou třídu. Neposlušná houba mu srazilá paruku, o níž neměl nikdo ani zdání. Ale jak se říká: „Zdání klame.“ Ačkoli nastala situace byla - s odstupem času - velice legrační, tenkrát ve třídě zavládl hrobové ticho, že i kdyby jehla spadla na zem, bylo by ji slyšet. Ačkoli jsme všichni už byli připraveni na dvojky z chování, pan ředitel se zachoval jako gentleman. Potrestal nás týdenním úklidem okolí školy, čemuž nikdo tenkrát neodporoval.

Zcela určitě na tuto příhodu nezapomenu a pan ředitel si svým gestem u nás získal zasloužený respekt.

Monika Majarová, 1.S

I naše generace měla před pár lety jiné představy o štěstí. Když se nás jako malých ve škole paní učitelka zeptala, co si přejeme nejvíce, holkám ke štěstí stačila velká ozdoba do vlasů nebo vlastní pokojíček plný panenek. Kluci chtěli mít auta na ovládání a nejšťastnější by byli, kdyby jim, až vyrostou, před domem stála motorka, formule nebo opravdické letadlo.

Dnes, po několika letech, se nám přirozeně žebříčky hodnot trochu změnily. Holky, kterým chybí barevné mašle ve vlasech, touží namísto panenek po dobré práci, vysokém postavení, kariéře, po domě s velkou zahradou a bazénem. Některá z nich chce založit rodinu a mít klidný, spokojený život po boku spolehlivého manžela.

Kluci upustili od formulí, sní o dobré práci s vysokým platem, aby mohli být samostatní a soběstační, mohli si dokázat, jací jsou „chlapi“ a splnit dětské sny, tedy koupit si zmíněnou motorku nebo nablýskaný sporták. Proto trávíme dlouhé hodiny v zaměstnání, žijeme hektickým stylem života, máme spoustu starostí, až mám někdy pocit, že až se zastavíme a sestoupíme z kolotoče povinností, už si nevzpomeneme na to, co jsme si vlastně tolik přáli, za čím se ženeme a jak má vlastně vypadat, to „naše“ lidské štěstí. Myslím, že nejsem jediný, kdo by si přál v tomto okamžiku být zase malým klukem a snít o autě na ovládání, a čekat, jestli ho náhodou nenajdou od Ježíška pod stromečkem, než bytí poměrně seznámen, jak to v životě chodí štěstí je jen shoda náhod, která u nás vyvolá emoce pocitu štěstí.

J. Císař, 3.S

Proč mě pořád hlídáte, už jsem dospělý

Chystám se odejít na večer z domu. Přemýšlím nad co možná nejdůvěryhodnější výmluvou, která by rodiče uspokojila a ujistila, že za několik málo hodin budu opět doma. Přesně tato událost se opakovala relativně často v období mezi mými patnáctými a osmnáctými narozeninami a myslím si, že aspoň jednou tento pocit zažil každý. Také díky tomu jsem se těšil na dobu, kdy - alespoň z hlediska stáří - budu i já patřit mezi „dospěláky“. Jaké bylo moje zklamání, když nastal den mých osmnáctých narozenin a vlastně jedině, co se tímto dnem opravdu změnilo, bylo to, že jsem získal řidičské oprávnění skupiny B, které mě opravňuje k řízení automobilů a na které jsem se těšil už delší dobu. Žil jsem v bláhové iluzi, že jako už dospělý budu zcela odlišný člověk a budu řešit jiné věci, než jsem řešil dříve. Další omyl. Řeším stále záležitosti z mládí a ještě k tomu přibývají věci spojené s mým nynějším věkem. Pochopil jsem, že vyzrání mladistvého člověka v dospělého jedince není otázkou dnů, měsíců, ba ve většině případů ani let. Víc než otázkou času je to otázka zkušeností, dovedností a dalších psychických vlastností.

Vždy jsem doufal, že rodiče budou ti, kdo mi pomůžou tímto složitým obdobím dospívání projít bez větších problémů. Začalo se ovšem dít něco, co jsem ani v nejmenším neočekával. Rodiče se totiž začali řídit známou frází: Postavit se na vlastní nohy. Píle, s jakou se této věty drželi, mě často zarážela. Od jisté doby mě prostě jenom živili a šatili (nepočítám-li to, že u nich stále mohu bydlet, což je jednou z nejdůležitějších věcí, které mi pomohly). Vždy, když jsem potřeboval něco zařídit, jako bych předem slyšel: „Vždyť už jsi dospělý, ne? Zaříd' si to sám“. Až s velkým časovým odstupem jsem zjistil, že tohle jejich chování v určitém období pro mě bylo vlastně to nejlepší. Stále se ale ptám, neexistuje lepší způsob, jak připravit mladistvého na dospělost?

Často slyšíme starou známou hlášku, že by se někdo vrátil ze všeho nejradši do dětských let. Důvodů k tomuto přání je hned několik, ale hlavním je určitě ten, že dítě se nemusí starat prakticky o nic. Prostě chodí - dejme tomu - do školy a o nic jiného se zajímat nemusí. Vždycky ho tam někdo přivede a odpoledne ho vyzvedne a odvede domů. Uvědomme si ale i stinné stránky tohoto věku. Neustále jste pod něčím dozorem, spát a večer - hned po Večerníčku - šup znova do postele. Opravdu si dětská léta zaslouží, aby po nich dospělí toužili?

Ondřej Hořeňovský, 1. G

Trochu nebezpečný výlet

Je pozdní léto roku 2005 a my jsme se jednoho slunečného dne rozhodli pro krátký výlet na nedaleký Polevský vrch, ze kterého je mimo jiné krásný výhled. Stojíme pod kopcem, slunce svítí z blankytné oblohy na kolem se rozprostírající lesy a louky. Myslím si, že bych dnes mohl udělat opravdu dobré fotky, protože počasí je ideální... Tak jsme došli po rozpálené prašné cestě až do příjemně chladného a svěžího lesu, ve kterém se tento rok urodilo opravdu velké množství nejružnějších hub i lesních plodin. Sotva dojdou k lesní studánce, už mám čepici plnou přímo ukázkových hříbků... opravdu jsem nemyslel, že v tento horký den najdu byť jen jednu houbu, ale loňský rok rostly houby opravdu vždy a všude, proto hříby skončily v čepici a ne v košíku. Jdu dál lesem, vstřebávám do sebe všechny vůně a energii, která z lesa za těchto parních dní doslova vyzařuje.

Ještě se ochladím ve studánce a už pomalu půjdeme zpátky, když tu je najednou slyšet hřmění. Zdá se, že bouřka je ještě daleko, přesto trochu přidávám do kroku, protože bych se opravdu nechtěl v lese nebo na louce setkat s hrozivě vyhlížejícím bleskem. Vyrážíme z lesa na louku a v tu chvíli jsou již těžká tmavá oblaka přímo nad námi. Hřmění je slyšet blíž a blíž, dokonce jeden blesk uhořel opravdu nedaleko od místa, kde se právě nacházíme.

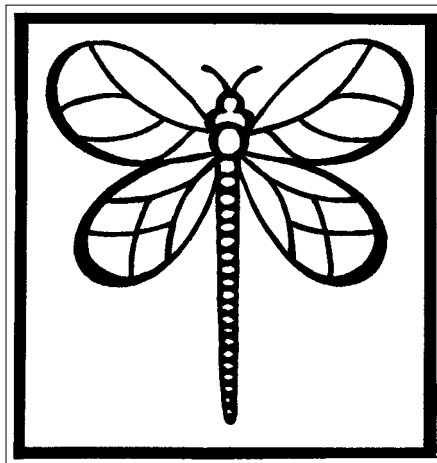
Z horké cesty se začíná pršet, to jak veliké kapky dopadají na vysušenou a popraskanou zem. Ještě zbývají asi tři kilometry chůze k zaparkovanému autu pod kopcem u lípy, která zde roste odnepaměti a poskytuje v létě tak blahodárný stín všem vandrovníkům, ať už cestují na kole, nebo jdou po svých. Auto je již na dohled, ale v tu chvíli oblaka „doplula“ přímo nad vrchol

kopce, kde právě stojíme. Už několikrát jsem slyšel, že na louce za bouřky by si měl člověk lehnout, ale to se lehko řekne, když je přístřeší tak blízko a navíc by bylo dost nepříjemné lehnout si do mokré trávy a nechat se bičovat ledovými provazci vody. Když doběhnu k autu, houby se zdají být připravené na smažení, nebo spíše zralé na vyhození - jejich konzistence o tom vypovídá. Ohlížím se za sebe na další příslušníky rodiny, ale ti jsou teprve v půli kopce a navíc si otevřeli kovový deštník, jako by se nechumelilo... Tak mi nezbývá, než skrčit se k autu a čekat, než dorazí.

Do auta nastupuji naprosto promočený a než jsme dojeli domů, mračna plná vody se mezitím přesunula kamsi dál na východ. Vyšlo slunce a z lesů se začíná odpařovat z krátké přeháňky, vypadá to, jako by z lesů stoupal dým.

Tento krátký, byť dramatický výlet si budu vybavovat spíše s úsměvem, i když v tu chvíli mi rozhodně do smíchu nebylo...

Jan Hlaváček, 1. S

Romana Žižková, 3.S

Řekl bych, že touha po míru je stejně stará jako touha po válce. Možná spíš mladší, protože do chvíle, kdy poprvé někdo uskutečnil svou touhu po válce, nebyla touha po míru zapotřebí.

Spíš než s válkou chceme skoncovat s počátky všech válek

I když těžko říct. Možná tam kdysi dávno vlastně nebylo žádné touhy zapotřebí. Možná, že válka a neustálý boj jsou samotnou podstatou života. A možná, že tvoří i prapodstatu celého Vesmíru. Boj na úrovni elementů, ohně, vody, vzduchu, umožnil na naší planetě vytvořit podmínky pro vznik života. Neřízené útoky molekul, přetahování se o elektrony a pod tlakem okolí samovolně se štěpící atomová jádra. Zánik jednoho prvku proto, aby jiný, v daném prostředí stabilnější, mohl vzniknout. Termonukleární reakce Slunce. Těmto bojům než mikroskopickém měřítku můžeme děkovat, že žijeme. Změnilo by se snad něco od počátku existence Vesmíru, kdyby veškerá hmota, či záření a energie, kdyby prostor, čas i gravitace byly v dokonalém souladu a rovnováze?

Po miliardách let, když chladné přílivy vyvrhly život ke břehům, plazili jsme se dál. Hadí sémě poskrvněné zlem. Jen ten, kdo bude rychlejší, větší nebo chytřejší, kdo se dokáže lépe přizpůsobit okolním podmínkám, kdo dokáže vyhrát svou malou válku o život, jen ten má právo jít dál. Přirozené zákony selekce nutily přežít je nejlepší jedince svého druhu. Boj je principem vývoje. Pokroku. Válka o život organismy být stále komplikovanějšími, inteligentnějšími, nebo naopak co nejjednoduššími a co nejsnadněji reprodukovatelnými. Rozvoj inteligence je výsledkem nejstarší lidské války, které můžeme být vděční za to, co jsme.

A přišel člověk. A pokračoval dál v boji. V boji, který nemá počátek a který nemůže mít vítěze. A stanovil si morální hodnoty, které měly jeho neuhasitelnou touhu po boji spoutat. To na jednu stranu umožnilo rozkvět lidské společnosti, civilizace, vědy a umění, ale co se stalo s nejstarší vůlí, vůlí k boji? Nezmizela, ale po letech potlačování expandovala vždy v nepravidelných intervalech ve vypjatých dobách jako tisíckrát horší masakry národů. Chcete skoncovat s počátky všech válek? Po čem toužíte? Zastavit to? A kdo z vás si dovolí stanovit hranici mezi dvěma iluzorními přeludy dobra a zla? Ve druhé světové válce zahynuly miliony lidí. Ale co když jeden z těch milionů byl šílencem, který, pokud by zůstal na živu, způsobil by smrt ještě většímu počtu lidí? Byla by pak taková oběť opodstatněná? Ale co když tehdy místo něj zahynul geniální vědec, který, pokud by mu bylo dovoleno žít, mohl zbavit lidstvo těch nejtěžších nemocí? A co když tam tehdy zahynuli OBA...?! Chcete skoncovat s počátky všech válek? A zničit vesmír jste už zkoušeli?

Pavel Hons, 1.G

Třída 2.G ve školním roce 2005 -2006

PETR ADAMEC - je urostlý temperamentní klučina. Péta má slabost pro slečny typu Angeliny Jolie. Miluje svět sportu. Je klidný, milý kluk, který rád tráví večery s tužkou a papírem. Je spolehlivý a obětavý a asi i proto dostal titul předsedy třídy.

MÍRA ČÁCHA - je příjemný a klidný. Míra miluje thai box, kterému se aktivně věnuje. Jeho slabostí jsou pěkné ženy. Nikdy jim neodolá. Rád chodí do společnosti dobrých lidí.

LÍDA DVOŘÁKOVÁ - nachází zálibu v jízdě na kole, miluje psy, fotografování a dobrý čaj, dále upřímnost a své přátele. Co nemá ráda, tak to jsou pokrytci, lež, veškerý hmyz, krev, míchaná vejčička a hrachovou kaši. V budoucnosti by si přála hotovou maturitu, najít si práci, která by ji bavila, a spokojený rodinný život.

JANA GORÉOVÁ - se ráda baví a chodí do přírody. Nesnáší zimu, miluje letní procházky. Bývá náladová a nenávidí nakupování.

JINDRA HORÁK - mezi jeho největší záliby patří na první místo rallye, kterou sám jezdí. Nejenom že je obrovským fandou tohoto sportu, ale velice rád se baví v okruhu blízkých přátel. V životě to chce dotáhnout hodně vysoko.

BLANKA CHLÁDKOVÁ - je hyperaktivní mladá slečna milující snouboarding, dobré lidi a hip hop párty. Potkáme ji často v černé barvě ve skatovém stylu. Blanka srší optimismem. Když se vyskytne možnost nějaké lumpárny, je vždy přítomná.

KRISTÝNA KLEMENTOVÁ - flegmatická, ale často i cholerická slečna, kterou často potkáte v růžové či černé kombinaci vkusného oblečení. Týna miluje čokoládu a jiné dobroty. Neobejde se bez hudby. Je to náš těžký sportovní nadšenec a přehlédnout se nedá ani její příjemný úsměv.

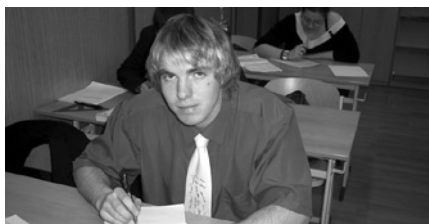
HONZA MEDUNA - rád poslouchá českou hudbu, zejména rockovou, dále je mu blízké pivo a společnost s dobrou náladou. Nejraději obědvá kuře s bramborem, bramboráčky a maso. Nesnáší nudu, zeleninu, zdravou výživu a namyšlené lidi. Je to velký fanda pardubického hokeje.

TOMÁŠ OSOVSKÝ - jeho největší záliba je kreslení. Rád plave a jezdí na kole. Z jídla má nejraději pizzu a brambory na všechny způsoby. Často se směje a baví ostatní. Je to optimista.

JIRKA OTÁHAL - nenapravitelný komik třídy sršící energií ve všech směrech. Jirka miluje zvířata, florbal,

chytré ženy a rád vyhledává společnost, kterou baví nekončícími příběhy z jeho života, u kterých s oblibou popíjí chmelový mok.

LENKA PETROUŠKOVÁ - je hodná a přátelská dívčina občas trošku flegmatická. Mezi její zvířecí oblíbence patří hlavně koně a asi i proto jezdí rodeo. S chutí si i zasportuje.

ROBIN PIETSCHMANN - chytrý, příjemný matematik třídy. Robin miluje rychlá auta a jeho životní krédo zní: „Nevěřím ničemu, do čeho se nelije benzin nebo nafta.“ Má rád společnost a posezení u svého desetistupňového tupláku. Ovšem i chytré, pěkné ženy mají u Robina své místo.

VERONIKA PUHOVÁ - ráda čte, jezdí na kole a spí. Je veselá, upovídaná a bohužel občas také trochu naivní. Ze všech mezilidských vztahů si nejvíce cení přátelství.

LJUBA PURŠLOVÁ - milá, těžce flegmatická slečna se smyslem pro humor, která díky svému kouzlu a vzhledu je nezapomenutelná. Miluje hudbu, festivaly a super lidi kolem sebe. Ljuba je miminko v převleku dospělé osoby.

MARINA ŘÍZKOVÁ - je svědomitá, příjemná, rozumná slečna, která miluje tanec a plavání. Ráda si přečte kvalitní knihu a pochutná si na dobře upravených bramborách.

JANA SMUTNÁ - našla zálibu v bruslení a lyžování. Ráda se baví s přáteli. Je upřímná a ráda se směje. Pro zelený salát je ochotna udělat všechno na světě.

MARTIN STRACENÝ - věčný smíšek a bohém. Martin srší optimismem ve všech směrech, miluje snouboarding, rychlá auta a co se týká společnosti, jen co zjistí, že se něco děje, musí tam vždy být. Martin k smrti nesnáší knedlíky.

MONIKA SYŘÍNKOVÁ - je zábavná, mladá osůbka, která nezkaží žádnou srandu. Má ráda hudbu, dobrou společnost a kvalitní pití. Moniku potkáte vždy s dobrou náladou a úsměvem na rtech.

ONDŘEJ ŠKOLA - má rád volejbal, heavy metal, dobré jídlo, pití a černou barvu. nemá rád namyšlené lidi.

MARTINA ŠTEKLOVÁ - má skoro pořád dobrou náladu a úsměv na rtech. O Martě se říká, že dokáže každého rozesmát a svým přátelům se snaží ochotně pomoci. Mezi její záliby patří přátelé, zábava, tanec, jízda na koni a příroda. Má ráda dešť, sladké a Jim Beama. Nemá ráda hloupost. Jejím snem je úspěšně jezdit parkury.

PAVLÍNA TARANZOVÁ - s radostí navštěvuje společnost, ale někdy ji naopak nesmí nikdo vyrušovat. Má ráda zvířata, kreslení a především hudbu. Nejvíce si pochutná na sýrech.

PEPA TRNKA - rád sportuje, preferuje hlavně fotbal, který hraje aktivně. Rád také bruslí, hodně se zajímá o počítače. Nemá rád lež, násilí a v životě toho chce hodně dosáhnout.

MARIAN VALKO - je klidné povahy, pohodář a rád jezdí na motorce. Je upřímný a celkem vyrovnaný. Zajímá se o počítače, rád si dá dobré jídlo a občas se i rád napije.

DAVID WENISCH - je tichý, milý a hodný kluk. Davea není slyšet a občas ani vidět. Zálibu našel v rybaření a mezi jeho vášně patří i myslivost, dobré jídlo, společnost a ženy.

PETRA ZELENÁ - je upřímná holka, která se ráda směje, ale občas je i náladová. Nesnáší hady, pavouky a hmyz obecně. Miluje společnost a s chutí si i zatancuje. Zbožňuje jízdu na kole a výlety do přírody, kterou ráda pozoruje a ještě raději ji fotí. Její oblíbené jídlo jsou těstoviny a kuře na všechny způsoby. Nesnáší rizoto a míchaná vejčka.

HODNĚ ŠTĚSTÍ
NEJEN
U MATURITNÍ ZKOUŠKY

PŘEJE
redakce

Kresba: Rimmer

DMS (dárcovská SMS)

Zdravím všechny, kdo mají rádi zvířata a kdo rádi podpoří dobrou věc. V loňském roce začal společný projekt Fora dárců - organizace pro dárců. K projektu DMS se nyní připojila i Nadace na ochranu zvířat se svým projektem „Zvíře není věc“, jehož cílem je přispět ke zlepšení vztahu člověka - zvířete - životní prostředí a to přímou pomocí zvířatům v ohrožení (podporou útulků pro opuštěná zvířata a záchranných stanic pro volně žijící handicapované živočichy) a také vzdělávacími a osvětovými programy pro laickou i odbornou veřejnost.

Stačí odeslat dárcovskou SMS s textem DMS OCHRANAZVIRAT na číslo 877 77.

Nadace na ochranu zvířat obdrží 27,- Kč. Cena SMS je 30,- Kč + DPH.

Více informací najdete na OCHRANAZVIRAT.CZ

A na závěr bych si dovolila ještě jeden krátký citát: „Naším úkolem je rozšiřovat okruh našeho soucitu tak, aby zahrnul všechna živá stvoření a přírodu v celé její kráse.“ ALBERT EINSTEIN

Lenka Vahuličová

Mezilidské vztahy

„Schopnost jednat s lidmi se dá ocenit stejně jako třeba cukr nebo káva a já jsem za ni ochoten zaplatit víc než za cokoliv jiného pod sluncem.“

Ačkoli známe přísloví „Každý svého štěstí strůjcem“, nezáleží vždy pouze na nás, zda svých životních cílů, ať už jsou jakékoli, skutečně dosáhneme. Ano, nejprve tu jsme skutečně jen my a naše přání, ale k jeho realizaci je nutná komunikace s ostatními lidmi, což nám může dosažení cíle značně zkomplikovat.

Pro příklad si vezmeme zcela banální situaci: procházíte se po městě a dostanete hlad. Co může být snazší než vylovit ze svého zavazadla svačinu a hodovat? Ne vždy je ale situace natolik ideální a my jsme nuceni vstoupit do obchodu s potravinami a problém je tu.

Při troše štěstí narazíme na samoobsluhu, kde se naše komunikace s lidmi skládá pouze z procedury placení a loučení s prodávacem či prodavačkou. V horším případě vstoupíme do obchodu, kde za pultem netrpělivě přešlapuje nevrly prodáváč, každých pět minut pohlížející na hodinky, zda už by neměl obchod zavřít. Zbývá-li do uzavření obchodu méně než deset minut, není radno do něj vůbec vcházet. Musíme-li ale přesto takto odvážný krok učinit, smíříme se s faktorem, že musíme projevit rozsáhlé znalosti z psychologie a čelit útokům nabroušeného prodáváče, který jde zde jako zaskok za nemocného strýce a najít housky mu trvá v průměru osm minut, rozdíl v plnotučném a nízkotučném mléku mu zatím nikdo

nebyl schopen vysvětlit a místo mléčné čokolády vám s přehledem podá čokoládu na vaření. Právě v takovýchto okamžicích by většina z nás byla ochotna zaplatit takřka cokoliv za to, abychom dokázali zahrát na správnou strunu a přivedli tím prodáváče do normálního, snad i původního stavu. To je ovšem jen malý příklad situace všedního dne.

V životě nastanou i vážné situace, které nejvíce prověří naše schopnosti jednání s lidmi. Pokud komunikace selže, následky mohou být dlouhodobé, někdy dokonce trvalé. Mně osobně nejvíce mrzí, když se nedokážu rozumně dohodnout se svými blízkými, hlavně členy rodiny. Osud tomu však tak chtěl a tak jsem se před nedávnem zcela zbytečně dostala do konfrontace se sestrou. O to víc je mi to líto, že má sestra vždy patřila k lidem, kteří pro mě byli vzorem. Někdy stačí k hádce opravdu málo, v našem případě hrnec se zbytky omáčky. Sestra nadále ignoruje mou existenci a já často lituji, že nemůžu vrátit čas, abych onen prokletý hrnec umyla a zabránila tím vypuknutí incidentu. Zde jsem v komunikaci opravdu šlápla vedle. Umění jednat s lidmi je skutečně nepostradatelná nutnost, ve které se musíme zdokonalovat celý svůj život. Každý z nás bude mnohokrát účastníkem sporů, ale všechno zlé je k něčemu dobré a sebenepříjemnější pře s sebou přináší ponaučení do příště. Jedno přísloví praví, že člověku trvá v průměru tři roky, než se naučí mluvit a padesát let než se naučí mlčet. A já si každodenně potvrzuji jeho ryzi pravdivost.

Veronika Šoltysová, 1.G

Hrát na PC, nebo u televize?**Obojí má výhody**

Ve specializovaných prodejnách nenarazíte jen na hry pro PC. Nemalý prostor v regálech zabírají také hry pro konzole (pro laiky: přehrávač her, který se připojí k televizi). Ale PC stejně jako konzole má své pro a proti.

Počítač: při koupi je nejdražší. Ten pro hraní stojí minimálně 25 000 Kč. Jeho nevýhodou je ale to, že rychle zastarává. Asi po dvou letech už si na něm nejnovější hry nezhrajete. Ale na druhou stranu hry pro PC jsou nejlevnější.

PlayStation 2: patří ke konzolím. Výhoda je, že nestárne tak rychle jako počítač. Nové hry se na něm můžou hrát i několik let po uvedení na trh. Cena konzole je nad 5 000 Kč. Nevýhodou je, že ho má už brzy nahradit novější model.

X-Box: je to jako playstation konzole. Je o pár set korun levnější než zmiňovaný PSL. Stejná výhoda je v tom, že na X-Boxu spustíte každou hru, která je pro něj určena. To pro PC neplatí. Starší X-Box už nahrazuje nový X-Box 360.

PlayStation PSP: v obchodech se dá narazit i na hry pro toto herní zařízení. PSP je menší, přenosný. Cena se pohybuje kolem 8 000 Kč.

Nintendo DS: je to též přenosný přehrávač her. Stojí kolem 4 000 Kč.

Gameboy Cedvance: další druh přenosného přehrávače. Dá se pořídit za 3 000 Kč.

-DALin-

Jiří Šída, 3.B

Válka mocných

-Rimmer-

Galticea strnula a znenadání jakoby snad až zapomněla dýchat. Nazghareath, neboli První, byli totiž samotnými strážci stromů dvou Nejmocnějších, které se nacházely na místě zvaném Srdce Světa.

„První?“ vydechla nevěřícně, přičemž z ní strach úplně opadl a nahradila jej hluboká až posvátná bázeň a nezměrná úcta.

„Ano, ale na vysvětlování teď není čas. Jak jsem již řekl, přišel jsem, abych tvému synovi předal mocné posláni.“

„Jaké posláni?“ zeptala se stále zcela vyvedená z míry.

„Posláni, které jednoho dne rozhodne o osudu celého Velkého Světa.“

Teď už pelverinka přestávala chápat úplně.

„Co tím myslíš?“

Nazghareath znervózněl, ale přeci jen se uvolil k tomu, aby jí vše, pokud možno, co nejstručněji vysvětlil.

„Tvůj syn, byl již před mnoha tisíci lety předurčen dávným proroctvím, jakožto dočasný

hostitel duše Pána Velkého Světa, která nyní odpočívá v Srdci Světa. Jeho duše má v tvém synovi přetrvávat tak dlouho, dokud znovu nenačerpá ztracené síly a dokud nenadejde její čas, vrátit se do těla svého pána, který pak svede poslední rozhodující souboj s Prastarým Zlem.“

Galticea ztuhla jako opařená a nedostávalo se jí slov. Nazghareath si však nemohl dovolit čekat, než se pelverinka vyjádří, a proto také ihned přistoupil bez otálení k věci.

„Proto tě žádám, královno pelverinu, podej mi svého syna,“ řekl rázně.

Pelverinka, která až dosud byla stále jako smyslů zbavená, se okamžitě vzpamatovala a nevěřícně na Prvního vykulila jasné oči, v kterých se znovu mísil zmatek, strach a nedůvěra.

„Co prosím?“

„Podej mi dítě!“ zopakoval netrpělivě.

„Ne, to ne,“ začala se bránit.

„Pospěš si, královno, nezbyvá moc času!“ pobídl ji znovu a jeho hlas začal nabývat na síle

a naléhavosti. „Slibuji, že ti ho za chvíli vrátím, živého a zdravého!“

Galticea byla ale neoblomná. Vzдорovitě vrtěla hlavou a odmítala syna vydat.

„Nikdy,“ opakovala neustále „To nepřipadá v úvahu!“

První vskutku neměl tolik času na to, aby se s ní hádal, a tak, ač velice nerad, uchýlil se k poslední možnosti. Vyřkl pár nesrozumitelných slov a najednou královna náruče, až na jednu z bavněných pokrývek, zela prázdnotou, kdežto v té jeho spočívalo stále plačící nemluvně.

„Ne!“ vykřikla bezmocně. „Okamžitě mi ho vrať! Stráž!“ volala z plných plic.

První už se ale dále nezdržoval a stejně jako přišel, tak náhle i zmizel. Galticea propadla v srdceryvný pláč, vztahovala ruce k místu, kde ještě před chvílí První stál a marně ho žádala aby se vrátil. Celé její tělo najednou znatelně zesláblo. Sesula se na polštář a propadala čím dál víc obrovské tísní a strachu o své jediné dítě.

Pokračování příště

KNIHY

FRANTIŠEK GELLNER

**Po nás ať přijde potopa!
Radosti života**

Básnické sbírky, z nichž první vyšla v roce 1901, druhá pak v roce 1903.

Samotné básně v obou sbírkách mají různá témata

a atmosféru, většinou ale převažuje smutek, deprese, mrazivý cynismus a apatie. Gellner je psal velmi mladý a očividně se nesnažil hrát si na nějakého „velkého básníka“ – jeho lyrika je stručná, výstižná a jde rovnou k jádru věci bez jakékoli zbytečné sofistikace. Díky tomu se také dobře a svižně čte, bez nutnosti hledání myšlenek „mezi řádky“. Pojednává zde většinou o svém vlastním životě plném žen, alkoholu, zklamání a smutku, ale zároveň touží po něčem větším a lepším.

Po opravdové lásce nebo šťastném životě, který nejspíš nikdy nepoznal.

*„Vše zklamalo mne. Srdce žen mně milých,
vím to dnes, nikdy zprudka nevzňal cit.
A přátelé mí v nestřežených chvílích
svou surovost mně dali pocítit....“*

*„Už se mi k smrti protiví
ve svých citech se nímrat.
Už se mi k smrti protiví
bolestí svou se šimrat.“*

*Nejlépe bylo by vzdálit se
a nikdy se nenavrástít,
svým bližním a nejbližším ztratit se
a sám sobě se ztratit.“*

Gellnerova poezie ve mně vyvolala řadu nej-
různějších pocitů. Trpký úsměv, lítost a mra-
zení v zádech, nic víc, nic méně. Univerzální a
nejpoužívanější konec by byl něco jako: „Tuto
knihu bych doporučil k přečtení každému,...“
ale v tomto případě to zdaleka neplatí. Ne
každého by tyto verše, plné žalu a skepse
oslovily, ale já osobně jsem z nich (jestli se
to tak dá říct) nadšený, a určitě se k nim ještě
nejednou vrátím.

O. Suchý, 3.S

BORIS STARLING

Mesiáš

- detektivní román

Děj této knihy se
splétá okolo případu
sériového vraha, který,
jak se zpočátku zdá, si
své oběti vybírá zcela
nahodile. Na případ je
nasazen nadějný de-
tektiv Metcalfe. Bohu-
žel stále nemají žádné

stopu ani možný motiv. Stejně je to i po šesti
měsících. Pro Reda Metcalfa je tento případ
najednou všechno, nic na světě by nechtěl
víc, než dopadnout toho šílence. Kvůli tomu
si ani nevšimá, že se mu jeho osobní život
rozpadá pod rukama. Když pak vrahův systém
odhalí a zjistí tak, že vrah žije v domnění, že je
znovuzrozený Mesiáš a své oběti zabíjí způso-
bem, jakým zemřelo 12 apoštolů, pohrouží se

do případu tak, že už ani nemá šanci vrátit se
k normálnímu životu.

Detektiv superintendant **Redfern Metcalfe** –
šéf čtyřčlenného týmu vyšetřovatelů případu
„apoštolského“ vraha – je proslulý svou neo-
mylnou intuicí a schopností vcítit se do kůže
vrahů i obětí a dospět tak k co nejrychlejšímu
dopadení pachatele

Kate Beauchanipová – inspektorka, nejlepší
policistka Scotland Yardu

Jez Clifton – mladý, energický vyšetřovatel. Ve
volném čase se věnuje sportu a přípravám na
maratón.

Duncan Warren – inspektor, protipól před-
chozích dvou, je starší a má za sebou více od-
sloužených let. Po tom, co prodá informace o
případu do novin, je z vyšetřování vyloučen.

Lubeszki – soudní lékař (patolog), poskytuje
velmi důležité informace

Eric Metcalfe – bratr Reda Metcalfa; je po udá-
ní svého bratra vsazen do vězení pro chladno-
krevnou vraždu

Susan Metcalfová – manželka Reda Metcalfa
„Most Tower Bridge je ucpaný od břehu ke
břehu. Red a jeho kolegové sedí v policejních
autech, ale nemají rozsvícené majáčky. Red
potřebuje čas, aby se trochu sebral. Vzpomínám
si, co před pár týdnů řekl v hospodě Kate:
„Neexistuje nic, nad čím bych se musel zasta-
vit a říct si: Teda, tohle je na mě vážně příliš
ulití! Už to neplatí.“

Kniha mě zaujala děsivě strhujícím příběhem
od začátku do konce. Bylo tomu tak nejen
díky autorově mistrovskému popisu všech
vražd, z kterého šel mráz po zádech, ale i
díky zakomponování dvou dalších dějových
linií do hlavního příběhu. Označení na obálce
knihy „Nejděsivější thriller od Mlčení jehňá-
tek“ si titul Mesiáš Borise Starlinga rozhodně
zaslouží.

D. Beránek, 2. S

Thomas N. Scortia, Frank M. Robinson

Ponorka (The golden crew)

- detektivní román (thriller)

V hlavách vysoce postavených politiků,
vojenských poradců a admirálů válečného
námořnictva Spojených států amerických se
zrodil plán, jak „nejlépe“ ověřit připravenost
jaderných zbrojních systémů na palubě pono-
rek třídy Trident. Jeho náplní je vmanipulovat
posádku ponorky do fingované války mezi
Sovětským svazem a Spojenými státy. Plán se
však zvrtné a ponorka Aljaška „vede“ svět k ja-
derné zkáze, nezávisle na rozkazech z pevniny
od svých velitelů a vůdců.

Admirál Stewart Cullinane – je mužem pev-
ných zásad a jako velitel atlantské ponorkové
flotily odmítá vystavit své muže nebezpečí,
které pro ně představuje cvičení, navrhované
poradcem z Bílého domu.

Caleb Warden – prezidentův poradce pro
národní bezpečnost, je vlivným mužem a
obratným demagogem, proto pro něj není
obtížné prosadit plán cvičení (operaci Fire),
jeho jediným trnem v oku zůstává admirál
Cullinane.

Korvetní kapitán Harris – je velitelem Zlaté
posádky, účastníci se operace Fire. Jedině on,
jeho zástupce a palubní lékař vědí, že se jedná
„jen“ o cvičení.

Mark Van Meer – zástupce kapitána Harrise

Doktor Schullman – mimo plnění funkce
palubního lékaře má za úkol vypracovat

psychologický profil posádky a posoudit její
bojeschopnost ve skutečné válce.

Korvetní kapitán Allard Renslow – je velite-
lem Modré posádky, jež střídá Zlatou posádku
na cvičných plavbách; Renslow je později
pověřen hledáním ponorky Aljaška pod vede-
ním kapitána Harrise.

Ukázka: „...Má-li být ponorka účinnou zbraní,
musí mít posádka výlučné právo rozhodnout
o použití jaderného potenciálu na palubě.“ Na
chvilu se přerušil, aby jeho slova mohla do-
padnout plnou vahou. „Washington sice velí,
ale nerozhoduje, pane Wardene. V poslední
instanci rozhoduje o použití jaderné zbraně
kapitán a jeho posádka.“

Na této knize se mi líbil především nápad,
jež byl v době vydání (r. 1981) aktuální. Napětí
mezi západem (USA) a východem (Sovětský
svaz) opravdu vrcholilo a velký důraz dvaný
na rozvoj zbrojního průmyslu na klidu ne-
přidal. Stejně jako tato kniha, jež pojednává
o zbrojní novince – jaderné ponorce. Tímto
způsobem ukazuje „prstem“ na příklad toho,
jak se může zbraň obrátit proti svým tvůrcům.

D. Beránek, 2. S

HONZA VOLF

Každej si žije

jak umí

a kdo neumí,

tak ten blbě čumí

*„Motto: Každej vidí tenhle svět takovej,
jakej ho sám chce vidět a jakej ho sám
pro sebe potřebuje, ale hodně lidí by ho chtělo
vidět jinak, ale nevědí jak na to.“*

Tato kniha obsahuje několik povídek, básni-
ček, ilustrací a fotografií od Honzy Volfa, autor
si tedy knihu napsal, nakreslil a také sám vydal
ve svém nakladatelství jednoho autora.

Cílem knihy je, jak se uvádí na začátku, „udělat
lidem radost“ a podělit se se čtenáři o své zku-
šenosti ze života, převážně o ty veselé.

Knížka se mi líbila a to proto, že věci, o kterých
autor píše, vnímám podobným způsobem.

Je psaná obecným a nespisovným jazykem,
ale splňuje svůj účel udělat radost.

N. Němčíková, 3.S

SIMONA

MONYOVÁ

Krotitelka snů

- román

Marie, hlavní představi-
telka románu, prožívá
manželskou krizi. Odha-
luje Vladanovu nevěru
a málem se sesype...

Sama s oběma dětmi – čtrnáctiletým synem
Šimonem a čtyřletou Natálkou nešťastně
proplouvá životem. Jedinou oporou se pro
ni stává úzkostlivá a sobecká sestra Majda.
Ta jí ovšem spíš škodí než prospívá. Bohužel
to není všechno. Mariina matka je velmii
nemocná a jediný člověk, který ji pomáhá je
ona Marie...

Nic zlého však netrvá věčně. Jedno knižní nakladaelství, kterému Marie zaslala úryvek ze své tvorby, jí pošle dopis, ve kterém se skrývá velká naděje! Nejenže pro ni začíná spisovatelská kariéra, ale i láska, poznání, práce a nový pohled na svět...

Marii začíná lepší životní období... Vše se jí velice daří a mohla by být i šťastná. Jenomže není. Stále miluje svého exmanžela Vladana. Myslíte si že už to nikdy spolu nezkusí? Nikdy neříkejte NIKDY...

Hlaní postavy: Marie

Vedlejší postavy: Vladan, Mariina rodina

Charakteristika:

Marie= tlustší, pohledná, nízké sebevědomí, starostlivá, hodná

Majda - sobecká, úzkostlivá, starostlivá, samolibá, vždy dobře upravená, kulturně založená, šíhlá postava

Výpisek:

„Už asi dvacetkrát jsem s sebou k matce nesla několik ampulí inzulínu, a pokaždé se s nimi zase vrátila. Naplánovat vraždu je jedna věc, ale provést ji druhá. Přes plány jsem byla expert. K činu mi chyběla odvaha.“

Jak je to dávno, kdy mě matka pokládala za svoji třicet let mrtvou přítelkyni z dětství? Kolikrát denně doběhne na záchod a kolikrát denně svoji potřebu udělá na libovolném místě? Stalo se za poslední rok aspoň jedinkrát, aby nekňourala, že už chce zemřít?

Kdo jí bude zapínat knoflíky, vybírat odpadky z pod polštáře, krmit ji a čistit zubní protězu, až v srpnu odjedu s dětmi na letní tábor do Itálie? Dnes, anebo nikdy! Rezolutně sem si přikázala.“

Zajímavé postřehy:

Hlavní představitelka tománu, Marie, si myslí, že když má nadváhu, není pro muže přitažlivá. Z tohoto omylu ji však vyvede mladší muž, který je téměř neodbytný.

Kdybych se před přečtením této knihy dozvěděla, že Marie zabije svou vlastní matku, napadlo by mě, co to asi může být za postavu, když je schopna vraždit. Ale po přečtení rozumím, proč to Marie udělala. Neměla to vůbec jednoduché a navíc její matka ani nevěděla, kdo a proč se o ni stará. Kdybych byla na Mariině místě, uvažovala bych stejně.

Hodnocení:

Knížka se mi moc líbila. O této autorce někdo prohlásil, že je to brněnský Viewegh v sukních a já s ním souhlasím.

T. Nováková, 3.S

Veronika Schinkmannová, 3.S

FILMY

The Myth (Mýtus)

akční / dobrodružný / fantasy / komedie

Režie: Stanley Tong

Natočeno: Čína 2005

Roku 221 před Kristem začal čínský císař Qin budovat honosnou hrobku, kde bude se svým bohatstvím, ale hrobka nebyla dokončena v termínu, a tak všichni dělníci byli pohřbeni také, aby bylo zachováno tajemství... Legenda říká, že tedy nezůstal nikdo, kdo by znal cestu k tajemnému Qinovu pokladu a jeho elixíru mládí až do teď...

Archeolog Jack (Jackie Chan) a jeho kamarád vědec William (Tony Leung Ka-fai) se vydávají na cestu, která je dovede k velkému vědeckému objevu. Při své cestě za pravdou narazí v Indii na záhadný chrám, v kterém najdou hrobku, starobylý meč a drahokam, který dává schopnost vzdorovat gravitaci. Jack na víku hrobky poznává dívku ze svých snů, v kterých se vidí jako hlavní generál císaře, který je zamilován do jeho ženy... Díky snům se Jack dopátrá k tajemnému vchodu do hrobky, kde musí bojovat s dávnými duchy minulosti (což je Qinova armáda, která díky elixíru stále hlídá jeho bohatství). Bohužel pod nápoem boje se chrám hroutí a Jack se jako jediný zachrání pomocí drahokamu.

-Terrka-

SAW – Hra o přežití

Kam až byste byli ochotni zajít, abyste si zachránili život?

V hlavních rolích uvidíte Cary Elwese, Danny Glover, Moniku Potter a Leigh Whannella. Bláznivý sadistický masový vrah je posedlý tím, že svým obětem vštěpuje životní hodnoty. Zneužívá tak morálně labilní jedince a aby mohli přežít, nutí je hrát ponuré hry. Každou z obětí tak staví před rozhodnutí, jestli má bojovat o život, nebo za šilných podmínek umírat... Adam se jednou probudí řetězy přivázaný k rezavému potrubí v zašlé podzemní místnosti. U protější stěny je další zmatená oběť, doktor Lawrence Gordon. Mezi nimi leží,

s pistolí v ruce, mrtvola v kaluži krve. Ani jeden z nich neví, proč tam jsou, podle záznamu na magnetofonovém pásku má doktor Gordon Adama do osmi hodin zabít. Pokud to nedělá, oba zemrou. Kromě toho bude zabita i Gordonova manželka Alison a jeho dcera. Doktor Gordon si vzpomene, že detektiv Tapp nedávno vyšetřoval jistou vraždu, a uvědomí si, že se spolu s Adamem stal další obětí psychopatického génia, který si říká „JIGSAW“. Ve zbývajících několika hodinách tak s Adamem musí uprostřed stupňující se hrůzy odhalit tajemství složité skládačky svých osudů. K tomu jim vrah nechal k dispozici pouze malou nápořku a dvě ruční pilky, které nestačí na přezvání ocelových pout, ale které by stačily na řezání masa a kostí...

SAW je drsný a děsivý, skličující film plný chvil nepopsatelné hrůzy. Režisér James Wan zamotává spletitou zápletku a vytváří tak mrazivé prostředí absolutní hrůzy, kde nic není takové, jaké se zdá být.

V českých kinech již běží druhý díl, který je ještě děsivější než první a během pár měsíců se dotočí třetí pokračování... Je na co se těšit.

-Terrka-

SUPER SIZE ME

Amerika je země tlustochů a požiračů hamburgerů. Dokumentarista Spurlock se rozhodl stravovat se měsíc výhradně v McDonaldu. Nabral 14 kg, vydatně zvracel, bolela ho hlava a lékaři ho varovali, že pokud bude pokračovat, zemře. (Premiéra 9. února 2006.)

-DALin-

GEJŠA

Adaptace knihy Memoirs of Geisha vypráví o japonské holčičce, která je odtržena od chudých rodičů, aby pracovala jako gejša. Vyroste z ní krásná a zkušená Sayuri, která okouzlí nejmočnější muže. Její tajná láska je ale mimo dosah. (Premiéra 23. února 2006.)

-DALin-

Napadlo mě, že v každém čísle Bezevšeho by mohl být životopis nějakého známého i neznámého režiséra, který mě oslovil.

Jako prvního jsem si vybrala **QUENTINA TARANTINA**, protože mi přijde asi ze všech nejaktuálnější (HOSTEL).

Narodil se 27. 3. 1963 v USA. Už od malička žil filmem. Chodil pravidelně do kina a denně byl přilepený k televizi. Na střední škole, kterou nikdy nedokončil, začal pracovat v prestižní videopůjčovně VIDEOS ARCHIVES, kde se svými přáteli trávil veškerý čas. V té době také absolvuje herecké kurzy a hlásí se hrdě k vymyšleným rolím, např. ve filmu Dawn Of The Death Georgie Romea. Později natáčí svůj první amatérský film „Narozeniny mého nejlepšího přítele“, který nikdy nedokončí. V roce 1987 píše první scénář k filmu „Pravdivá romance“, za který v roce 1991 dostává 50000 dolarů. Nakonec natáčí svůj první neamatérský film „Gaunerů“ a je natočen za peníze ke scénáři „Pravdivá romance“. „Gaunerů“ mají obrovský úspěch a vzápětí dostává nabídku k režimování filmu „Nebezpečná rychlost“, kterou odmítá se slovy, že chce natáčet filmy s rozpočtem jen do 10 miliónů dolarů a okamžitě se pouští do natáčení „Pulp Fiction“ a ten ho okamžitě dostává na vysluní amerického filmu. Poté přicházejí další filmy, jako Jackie Brown, Desperado, Kill Bill 1,2 a zatím poslední, který ovšem jen produkoval Hostel. Postupem času také zakládá produkční společnost A BAND APART, která do USA dováží hongkongské filmy.

Terrka

J. Harbich, 1.S

HUDBA

Gaia Mesiah (Spasitel planety)

V roce 2001 spojila S. Morellu (kytara) a Mishu Cortez (bicí) sdílená vášně pro hudbu. Ta pro ně znamená nejen cestu, ale i možnost vyjádřit se ryzím způsobem. Aby živelnost a vůbec vše, co dělá Gaia Mesiahu tím, čím je, byla kompletní, bylo třeba najít někoho, kdo by sestavu doplnil.

A tak se stalo, že S. Morella a Misha objevily velmi talentovanou a vášnivou zpěvačku Marku Rybin, která kapele vdechla život.

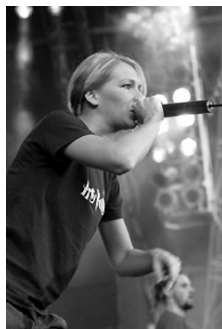
Po nahrání alba účelně nazvaného Gaia Mesiah, které vyšlo pod hlavičkou nezávislé společnosti Mars Production, zaplála hvězda Gaia Mesiah a její týp se pomalu šíří i za hranice České republiky.

Díky rozhlasovým vlnám, neobvyklému zájmu médií a nabitým koncertům se Gaia Mesiah stala symbolem revoluce, kterou by každý měl vyvolat především ve svém vlastním svědomí.

Nezkrotnost, nekompromisní přístup k tvorbě, slova protestu, strhující rytmy v kombinaci s osvobozující libozvučností – to vše zanechává trvalou a nesmazatelnou stopu v srdcích posluchačů.

- micka-

GUANO APES jak je známo již neexistuje,

ale **SANDRA** se tedy nevzdává týmu, který její bývalou kapelu dostal na vrchol, a tak podepisuje smlouvu s vidinou úspěšné sólové kariéry. Nezapomeňme na několik hitů, které se nám díky Sandřině nezaměnitelnému hlasu vryly do

paměti: Open Your Eyes, Lords Of The Boards či z novějších Quietly nebo Pretty In Scarlet. V minulosti už si zpěvačka párkrát od „svých hochů“ odskočila a bodovala v hitparádách společně s Djem Tomekkiem či Apocalypci.

-micka-

Úvalská formace **DIVOKEJ BILL** vydala 24. března po třech letech své nové řadové album. U té příležitosti skupina vyrazí na své doposud největší koncertní turné. Několik písní z připravované desky již fanoušci mohou znát z koncertů. S názvem si však tentokrát skupina velkou hlavu nedělala, des-

ka se bude jmenovat stejně jako sama kapela. Zatím poslední album Mezi nima Divokej Bill vydal v roce 2003, poté následovalo koncertní DVD a CD Lucerna live.

-micka-

Domácí klubová stálice jménem **LETY MIMO** je zpět s třetí studiovkou, údajně „nabitou střídavým napětím.“ Snad proto novinka nese název „Electra“.

Deska „Electra“ vyšla 15. března na nově vzniklé značce Sub Pub. Křest proběhl 4. května v pražském Paláci Akropolis v rámci Electra Tour.

-micka-

NOFX vydají 14. března nové CD „Never Trust A Hippie“, které bude obsahovat šest písniček.

-micka-

ZNOUZECTNOST vydává své další řadové album, opět vycházející pod vlastní značku Sisyfos Records a tentokrát pod názvem „AD ASTRA“ - pro případné hloubavce doporučujeme k vyluštění desky latinský slovník.

-micka-

David Hošek, 3.B

Jak se blíží konec školního roku, dostává do závěru i 1. ročník soutěže odborných dovedností v oboru reprodukční grafika. Touto cestou bych chtěl poděkovat všem studentům za aktivní a svědomitý přístup k plnění jednotlivých úkolů. Učitelům odborného výcviku pak za přípravu témat a čas strávený při hodnocení. Úplné výsledky budou aktualizovány na nástěnce v budově teoretického vyučování (2. patro), připravujeme i výstavku prací a samozřejmě závěrečné vyhodnocení a předání odměn.

Toto číslo BEZEVŠEHO je protkáno reprodukcemi jednoho z témat soutěže - EX LIBRISem.

SOUTĚŽ ODBORNÝCH DOVEDNOSTÍ - průběžné výsledky k 23. 5. 2006

1. ročníky (1.A, 1.S)

Poř. Jméno a třída	Body	Průměr
1. G. Váňová (1.S)	54	9,0
2. V. Blahová (1.S)	52	8,6
3. T. Piller (1.S)	51	8,5
4. J. Dvořák (1.S)	50	8,3
5. T. Plhalová (1.S)	48	8,0
5. A. Uchytlová (1.S)	40	8,0
5. K. Vrabcová (1.S)	40	8,0
8. D. Dienetlová (1.S)	47	7,8
8. R. Korenec (1.S)	47	7,8
8. J. Harbich (1.S)	47	7,8
11. M. Majarová (1.S)	46	7,8
12. J. Matoušek (1.S)	45	7,5
12. O. Tichý (1.S)	45	7,5

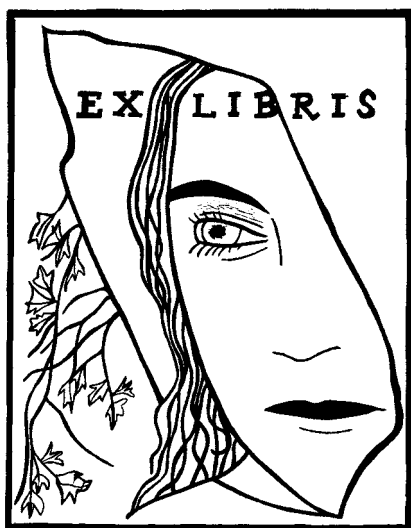
2. ročníky (2.A, 2.S)

Poř. Jméno a třída	Body	Průměr
1. J. Valdhans (2.A)	41	8,2
2. M. Marek (2.A)	40	8,0
3. D. Dementěv (2.A)	39	7,8
4. J. Hölzel (2.A)	45	7,5
4. J. Roubalová (2.S)	48	7,5
6. M. Placák (2.S)	22	7,3
7. D. Beránek (2.S)	29	7,2
8. M. Haidlová (2.S)	36	7,2
9. L. Zeránová (2.A)	42	7,0
9. Z. Koišová (2.S)	35	7,0
9. P. Höhn (2.A)	28	7,0
9. B. Mištová (2.S)	28	7,0
9. M. Kerhát (2.S)	28	7,0

3. ročníky (3.B, 3.S)

Poř. Jméno a třída	Body	Průměr
1. T. Slezák (3.B)	53	8,8
2. M. Svobodová (3.B)	47	7,8
2. M. Voráček (3.S)	39	7,8
4. J. Kalábek (3.B)	38	7,6
5. M. Šimek (3.S)	30	7,5
6. J. Huspeková (3.B)	44	7,3
7. A. Barešová (3.S)	29	7,2
7. M. Pavlíková (3.S)	29	7,2
9. R. Stružinská (3.B)	43	7,1
10. M. Dvořáková (3.B)	42	7,0
10. D. Hošek (3.B)	42	7,0
10. M. Fischerová (3.S)	28	7,0
13. J. Jirásková (3.B)	40	6,6

Ivo Šabata

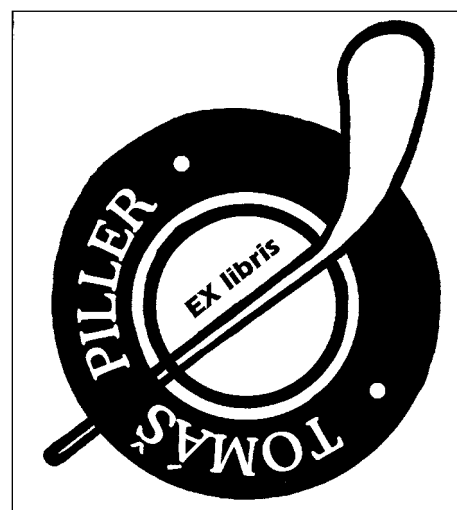
T. Plhalová, 1.S

J. Valdhans, 2.A

K. Vrabcová, 1.S

T. Piller, 1.S

V. Blahová, 1.S

Vyhodnocení výtvarné soutěže na návrh logotypu a vytvoření jednotného vizuálního stylu školy

Dne 27. února 2006 byla ředitelem Střední odborné školy mediální grafiky a polygrafie Rumburk PaedDr., Bc. Svatoplukem Kubešem vyhlášena soutěž na JEDNOTNÝ VIZUÁLNÍ STYL, jehož součástí byl: návrh logotypu (použitelnost pro tiskopisy, inzerci, upomínkové předměty, webové stránky), návrh navštívenky a firemního dopisního papíru s tím, že návrhy budou vyhodnoceny a autor vítězného návrhu bude odměněn částkou 1.000,- Kč.

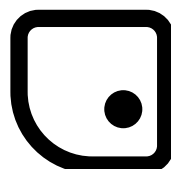
Do soutěže v řádném termínu (17. 3. 2006) bylo přihlášeno celkem 15 návrhů.

Komise ve složení PaedDr., Bc. Svatopluk Kubeš, Mgr., Bc. Jiří Uher, Ivo Šabata a Martin Rein vybrala do druhého kola 5 návrhů od autorů: M. Marka (2.A), D. Dementěva (2.A), T. Novákové (3.S), M. Šimka (3.S) a P. Honse (1.G).

Originalita, použitelnost, barevnost a hodnocení výtvarného celku (logo, navštívenka, dopisní papír) byla kritéria hodnocení, z nichž vzešel jako vítězný soubor autora D. Dementěva, který nejlépe splňoval podmínky zadání. Tento návrh také získal vypsanou odměnu.

Mimo soutěž představil také tři loga a představu o jejich využití pan Martin Rein. Jeho stylizované „G“ se stalo základem nového vizuálního stylu SOŠ mediální grafiky a polygrafie Rumburk. Vybrané návrhy najdete na vývěsce ve škole. Všem zúčastněným děkujeme.

Ivo Šabata

M. Marek, 2.A

I KANTOR SE MŮŽE BAVIT NA ÚKOR ŽÁKA, aneb perličky z hodin

Následující řešení úlohy z matematiky lze vyložit dvojím způsobem:

a) kantor netuší, jakého génia má ve třídě, jistě o něm v budoucnu uslyšíme

b) student se patrně zbláznil

$$\frac{\cos^2 x}{1 + \sin(-x)} = \frac{\cos 2x + \sin^2 x}{\sin - (-x) + \sqrt{3}} = \cos x + x = \frac{\sqrt{3}}{2}$$

$$= \frac{\sqrt{3} \cdot \left(\frac{3}{2}\right)^{50}}{50 \cdot x \cdot (-x)} = \frac{100^3}{100} = \pm y \sqrt{\frac{y}{x}} = \frac{(x+y)^3}{2 \cdot (-10)} + \sqrt{\frac{200}{7}} : 307000 =$$

$$= \frac{\sin(x + \frac{10}{2})^3}{\pm y + y^2 - 8 \cdot a^3} = \frac{\sqrt{\sin 50x}}{(100y)^3 + \sqrt{50}} - \frac{(3000000)^3}{17} + x \cdot y^2 =$$

$$= \sqrt{\frac{1 - \frac{1}{2} + 1}{\sqrt{5 - \sqrt{5}} + \sqrt{4 - \sqrt{10} + \sqrt{2}}}} + (100 - 1) = 7 + 1 = \frac{1000 \cdot x^2}{1000000 + 1000000000000000}$$

$$= (A+B+C)^x - 40 + x^3 \cdot 500000000 + x = 1\frac{1}{2} + 0,3 :$$

$$= \frac{1000 - 0,1000}{-x + (-y) - (x-y) \cdot x + (10y)^{x+y-x(-y) \pm x - (-y)} = \frac{x}{\sqrt{\pi}}$$

$$= \pi^3 + a - 3\frac{1}{3} - \sqrt{y^5} + 4x + 100x^3 + \frac{1}{4}x = 1$$

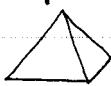

Kresba: P. Sviták, 2.S

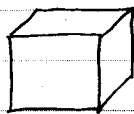

Studentka 3. ročníku učebního oboru zůstala zřejmě nedotknuta učivem matematiky na 1. stupni ZŠ! Otázkou však zůstává, jak se proboha dostala až sem!!!!

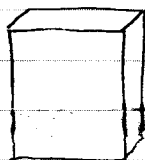
některá pravoúhlá tělesa

trojúhelník

čtverec

obdelník

Následují perličky z hodin literatury:

Ohlasová poezie je ta, která má ohlas u čtenářů.

V Máji se Ludmila zamilovala do Viléma, ale on je zamilován do jiné osoby.

V Máji se autor vžívá do situace, neboť sám zařval: „Hynku, Viléme, Jarmilo!“

Vilém znásilnil Jarmilu.

Romantický hrdina má nadpřirozené schopnosti, je to vyvrhlík.

Kvasimodo byl zohavnělí (autor chtěl asi říci, že byl zohyzděn, k zajímavému výrazu přidal zajímavý pravopis).

Almanach sdružuje pokrokaře.

Stavovské divadlo se přejmenovalo na Boudu.

Slavistika je zvukomalba.

Bylina je rostlina.

Němcová někdy zatahovala do děl romantismus.

Švejk dělal ze sebe blbého. Švejk byl chytrý idiotek.

Čapek psal proti feudalismu.

Bílou nemocí se nakazil nějaký náčelník.

Skupinu 42 tvořili: J. Kainar, J. Kolář a M. Jakeš

Zajímavá jména z písemných prací: Kolár je Kolán, Koller, Kolář; Kryl- Kryr; Kundera- Kűndera;

Šrut- Špit; Mikulášek- Mikulašík; Frýd-Fried...; Krabice živých-Krabice mrtvých atd.

V hodině ekonomiky na otázku: „Uvedte příklady všech druhů odchylek v podniku a v normálním životě,“ studenti písemně odpovídali: „V normálním životě je pozitivní odchylkou úspěch v zaměstnání, atraktivní, bohatá manželka; výraznou negativní odchylkou je, že manželka mě podvádí, méně významnou, že tchýně mě slovně napadá, dokonce zemřela.“

A perlička nakonec:

Kosinova věta z hodiny matematické prověrky: „Kosiny a siny, do řítě s nimi!“

Ke konci školního roku pořádá již tradičně náš domov mládeže odpoledne soutěží pro děti z místního dětského domova.

Dětský domov naposledy

Také letos – v pondělí 22. května – k nám malé děti se svými tetami přišly, bohužel ve velmi malém počtu, neboť dětský domov v Rumburku se ruší, navíc některé děti onemocněly, pro jiné si dopoledne přišla maminka, aby si je zrovna dnes vzala na návštěvu domů.

Pátrali jsme po příčinách zrušení dětského domova a dozvěděli jsme se, že vzhledem k tomu, že je to příspěvková organizace, kraj na ni nemá finance, a tak děti poputují do nejrůznějších dětských domovů v celých Čechách.

I tak se ten malý zbyteček, který přišel, s chutí pustil do připravených úkolů (malování obrázků křídou, střefování se míčkem do plechovek, cvrknání kuliček do důlku, lovení rybiček, střelba hokejkou do branky, kop fotbalovým míčem do branky, hod šíšek na cíl, hod míčků do pusy panáka, chůze s míčkem na lžičce po vytyčené trase, stavba věže z kostiček).

Po splnění všech úkolů na děti čekala krásná odměna – nejen drobné sladkosti, ale i dárečky na památku. Dostaly napít, poseděly na dece, poslechly si pohádku a ještě je čekala malá exkurze po naší škole, aby viděly, jak velké „děti“, které pro ně odpoledne připravily, žijí – bydlí, studují, pracují...

Sluníčko všem příjemně svítilo, odpoledne bylo krásné, a tak nezbylo než litovat, že děti mohlo přijít tak málo a že u nás byly naposledy.

Děkujeme všem, kteří přispěli či pomohli.

Bc. Lenka Obergruberová,
vychovatelka DM 1

Kterak si utřít prdelku

Milé dámy navštěvující budovu zvanou škola, znáte rozdíl mezi papírovým kapesníkem a toaletním papírem? Asi se divíte, proč se ptám tak hloupě, ale nebojte, k pointě se dostaneme. Takže dámy, projistotu vám rozdíl vysvětlím. Papírový kapesník je věc používající se při smrkání, když máme rýmu, ale toaletní papír je věc, zavěšená na toaletách a používá se na utírání oněch míst.

No jo, namítnete, ale co mám dělat, když na toaletách papír není? Když potřebuju smrkat a nemám papírový kapesník? Ale ano, já vás chápám, znám ten pocit, kdy vběhnu v pondělí do školy, našťvaná, že je tu zase všední den, jen tak vběhnu do třídy, celá určená sednu do lavice a očekávám příchod vyučujícího, ale když přijde a oznámí písemku, nějak to ve mě přeskočí a celá nespává, protože jsem na ni samozřejmě zapomněla, začnu potřebovat na záchod. Zvednu ruku, chvíli se dohaduji o svém věku, když to nevydržím a už stojím na školní chodbě. A víte co se stane? Jo hádáte dobře, na WC došel papír. Nic, jen prázdná trubička na mě kouká ze stojanu a já jsem v tu ránu červená jak rak. Znovu musím do třídy a sháním papírový kapesník. A jsme u pointy. Prosím vás, dopřejte nám trochu toaletního papíru, ať už si přestaneme na střední škole plést účel papírového kapesníku a toaletního papíru. Jsme už na to dost velké, ne?

S díky Cucina

Kresba: Rimmer

-ŠA-

PRAHA A KAREL IV.

Dne 30. dubna 2006 třídy 3.S a 1.G odjely do Prahy, kde měly možnost zhlédnout unikátní výstavu s názvem Karel IV., císař z boží milosti. BEZEVŠEHO přináší fotoreportáž.

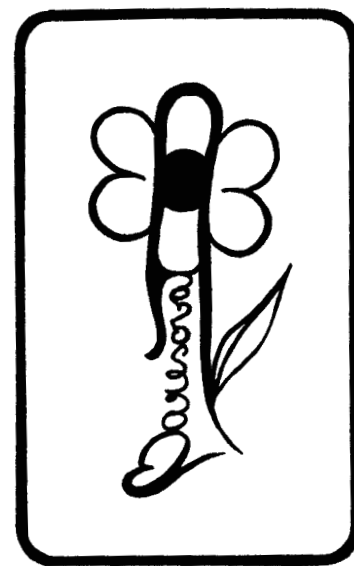

Dne 17. 5. 2006 se konala ustavující schůze Školské rady při Střední odborné škole mediální grafiky a polygrafie v Rumburku.

ŠKOLSKÁ RADA

Na základě školského zákona je povinnost zřizovatele založit při každém vzdělávacím zařízení školskou radu. Tato rada je partnerským orgánem vedení školy s pravomocí zasahovat do zásadních rozhodnutí vedení školy. Rada se může vyjadřovat k rozpočtu školy, k tvorbě koncepce, ke školnímu řádu, k investicím, může navrhnout odvolání ředitele školy a může se zásadním způsobem podílet na chodu školy. V naší škole byla zvolena šestičlenná rada, která na svém prvním zasedání řešila organizační záležitosti, volbu předsedy, plán práce a různé. Předsedou rady byl zvolen Mgr. Ivo Peroutka (zástupce zřizovatele). Dalšími členy rady jsou: Ing. Martin Pohl (zástupce zřizovatele), Mgr. Iva Šabatová (zástupce pedagogických pracovníků), Martin Štěpánek (zástupce pedagogických pracovníků), Mgr. Jaroslava Markusová (zástupce rodičů), Adam Stránský (zástupce zletilých žáků). Rada školy by měla sloužit především ke spolupráci s vedením školy při uskutečňování dlouhodobých záměrů. Je však také místem, kde by mělo dojít k prosazování rozumných požadavků ze strany zřizovatele, rodičů, zletilých studentů i pedagogů školy. Další informace o složení a činnosti školské rady najdete na www.sosmgp.cz

Svatopluk Kubeš

A. Barešová, 3.S